

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyně Mgr. Lucíí Trejbalovou ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K chaloupkám 2, Praha 10

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U jezu, 642, Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 10. 2022, č. j. OSH 238/22-4/67.1/22095/NL

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 6. 10. 2022, č. j. OSH 238/22-4/67.1/22095/NL, se zrušuje pro vady řízení a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč, k rukám advokáta JUDr. Emila Flegela, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se domáhal přezkumu shora označeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Tanvald, odboru dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 26. 1. 2022, č. j. OD/6478/PŘ-20/167-MJ.
2. Tímto rozhodnutím byl žalobce shledán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), když porušil § 6 odst. 1 písm. a) tohoto zákona. Uvedeného přestupku se měl žalobce dopustit z nedbalosti tím, že dne 8. 3. 2022 v 10:10 hod. v obci Desná na křižovatce pozemních komunikací ul. Krkonošská s ul. Údolní jako řidič motorového vozidla X nebyl za jízdy připoután na sedle bezpečnostním pásem, přestože bezpečnostním pásem bylo sedadlo řidiče vybaveno, a neuplatnil případnou zdravotní úlevu lékařským potvrzením. Za přestupek byla žalobci podle § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), a podle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu uložena pokuta 1 500 Kč a dále povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
3. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný konstatoval, že správní orgán I. stupně při novém projednání věci v ústním jednání dne 3. 1. 2022 bez přítomnosti žalobce provedl dokazování svědeckými výpověďmi policistů pprap. X a X. Popsal, že žalobce neúčast z ústního jednání dne 3. 1. 2022 nejdříve odůvodňoval plánovanou dovolenou, poté ze zdravotních důvodů, emailem odeslal omluvu s potvrzením pracovní neschopnosti. Žalovaný konstatoval, že žalobce měnil důvod omluvy – nejdříve dovolená, potom zdravotní komplikace, v den konání ústního jednání nejdříve telefonicky sdělil oprávněné úřední osobě, že není v pracovní neschopnosti, následně v elektronickém podání uvedl, že v pracovní neschopnosti je. Ani sama neschopenka není dokladem, který by prokazoval, že se žalobce nemohl k ústnímu jednání dostavit, zdravotní komplikace blíže v omluvě nespecifikoval. V tomto směru žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 13. 8. 2015, č. j. 10 As 251/2014-53. Žalovaný odmítl námitky, že by nebyla žalobci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci. Ztotožnil se se způsobem, jímž se správní orgán I. stupně vyjádřil k návrhům žalobce. Žalobcem předložené fotografie z průběhu jízdy vozidla X z ulice Krkonošská do ulice Údolní hodnotil tak, že i když je na některých vidět odraz slunce na skle, je rozpoznatelné, že ve vozidle X se na místě řidiče nenachází žádná osoba, což znamená, že žalobcem demonstrováný průběh jízdy vozidla nemůže být autentický se situací, jaká byla na místě v době, kdy předmětné jednání žalobce sledovala policie. Žalovaný fotografie nepřijal jako důkaz prokazující, co mohli policisté vidět ze služebního vozidla. A konstatoval, že na základě právního názoru ve zrušujícím rozhodnutí ze dne 13. 7. 2021 provedl správní orgán I. stupně opakovaně výslechy svědků – zasahujících policistů, kteří se k protiprávnímu jednání žalobce vyjádřili dne

3. 1. 2022 obdobně jako v původních výpovědích dne 16. 3. 2021. Těmito svědeckými výpověďmi bylo žalobcovo jednání prokázáno, další dokazování nepovažoval žalovaný za nutné. Dále se žalovaný vyjadřoval k formě zavinění, která byla určena jako nedbalostní. Dodal, že pokuta byla žalobci uložena na spodní hranici zákonem stanoveného rozmezí, neboť ve prospěch žalobce byl zohledněn výpis z evidenční karty řidiče, v níž neměl žalobce žádný záznam.

II. Žaloba

4. Žalobce namítal, že ústní jednání dne 3. 1. 2022, při kterém proběhlo dokazování, proběhlo v jeho nepřítomnosti nezákonně. Žalobce se z jednání řádně omluvil, nejprve telefonicky, následně zasláním elektronické verze pracovní neschopnosti, a to ještě před konáním ústního jednání. Omluva měla být akceptována. Žalobce důvody omluvy neměnil, nejprve měl čerpat dovolenou, následně byl nemocen a v pracovní neschopnosti, dovolenou přirozeně nečerpal. Úřední osobě nikdy nesdělil, že v pracovní neschopnosti není, naopak uvedl, že v pracovní neschopnosti je a tuto doloží, jakmile bude zaznamenána v elektronickém systému. Žalobce se v tomto směru dovolával závěru rozsudku NSS ze dne 23. 4. 2015, č. j. 2 As 2015/2014-43, a rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 10. 2016, č. j. 33 A 23/2015-44. Žalobce dodal, že k provedení nového ústního jednání nebránila ani obava z uplynutí prekluzivní lhůty k projednání přestupku.
5. V dalším žalobním bodu žalobce namítal, že věc byla postavena toliko na obecných tvrzeních dvou policistů, kteří tvrdili, že žalobce nebyl ve vozidle připoután bezpečnostním pásem. Žalobce setrvale tvrdil, že bezpečnostním pásem za jízdy připoután byl po celou dobu. Za dané situace žalobce navrhl prokazování videozáznamem ze služebního vozidla, jednalo se o privilegovaný důkaz, který by byl způsobilý skutkový stav jednoznačně prokázat. Správní orgány důkaz neprovedly, což řádně neodůvodnily. Žalobce se dovolával závěrů rozšířeného senátu NSS v rozsudku ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011-68. Vyjádření správního orgánu I. stupně, že důkaz je nadbytečný, protože videozáznam jako důkazný prostředek nepoužili policisté na místě v den přestupku, není přezkoumatelné. Navíc je nesmyslné, neboť dokazování v řízení provádí správní orgán, nikoliv policisté na místě. Nad rámec žalobce poukázal na fakt, že žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že jde o sporný případ připoutání se. Sám žalovaný tedy spáchání přestupku označuje za sporné, přitom při zjišťování skutkového stavu v řízení o přestupku musí správní orgán postupovat tak, aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
6. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby bylo napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušeno a žalovanému uložena povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

III. Vyjádření žalovaného

7. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že se k uplatněným námitkám vyjádřil v odůvodnění napadeného rozhodnutí, na kterém trvá. K fotografiím předloženým k odvolání a videu se žalovaný vyjádřil na str. 4 napadeného rozhodnutí. Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je soud v duchu dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno vázán, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.
9. Ze správního spisu zjistil soud tyto následující rozhodné skutečnosti:
10. Oznámením spolu s úředním záznamem ze dne 8. 3. 2020 policie žalobcův shora popsany přestupek oznámila správnímu orgánu I. stupně. Ten příkazem ze dne 1. 4. 2020 uznal žalobce z uvedeného přestupku vinným. Proti příkazu žalobce podal odpor, správní orgán I. stupně proto pokračoval v přestupkovém řízení.
11. Projednání přestupku nařídil na 15. 9. 2020. Žalobce se z jednání omluvil, sdělil, že má několik měsíců předem na tento termín objednanu lékařskou prohlídku. Správní orgán I. stupně omluvu akceptoval, žalobce i svědky předvolal na 19. 1. 2021. Dne 13. 1. 2021 žalobce správnímu orgánu oznámil, že od 12. 1. 2021 je v pracovní neschopnosti, což lze ověřit vyžádáním e-neschopenky. K výzvě omluvu doplnil, zaslal e-neschopenku a poskytl souhlas, aby si správní orgán I. stupně u lékařky vyžádal potvrzení o zdravotním stavu žalobce. Omluva byla akceptována, správní orgán I. stupně nařídil ústní jednání na 16. 2. 2021. Omluvou ze dne 12. 2. 2021 žalobce doložil, že s projednáním přestupku koliduje soudní jednání u Městského soudu v Praze, kam byl dříve předvolán. Proto správní orgán I. stupně ústní jednání nařídil na 16. 3. 2021. Z protokolu o konání tohoto ústního jednání vyplývá, že se žalobce k jednání nedostavil, při ústním jednání byli jako svědci vyslechnuti policisté. Rozhodnutím ze dne 16. 3. 2021 byl žalobce uznán z přestupku vinným. Rozhodnutím žalovaného ze dne 13. 7. 2021 bylo toto prvostupňové rozhodnutí zrušeno z důvodu, že při předvolání k jednání nebyla dodržena přiměřená lhůta k přípravě. Správní orgán I. stupně proto v přestupkovém řízení pokračoval, přestupek byl projednán při ústním jednání dne 15. 9. 2021, kterého se žalobce účastnil, ovšem svědci, jejichž svědecké výpovědi měly být zopakovány, se k projednání nedostavili. Proto bylo nařízeno další ústní jednání na 10. 11. 2021. Dne 30. 9. 2021 žalobce zaslal omluvu, uváděl, že v daném termínu má schválenou dovolenou, což dokládal printscreenem z elektronického systému plánování dovolených svého zaměstnavatele. Omluvu správní orgán I. stupně přijal, současně žalobci navrhoval, že přestupek bude projednán v období od 29. 11. do 20. 12. 2021, k tomuto termínu se žalobce nevyjádřil.
12. Další projednání věci bylo nařízeno na 3. 1. 2022. Dne 23. 12. 2021 e-mailem sdělil, že žádá o omluvu z ústního jednání, neboť uvedeného dne čerpá dovolenou. Přípisem ze dne 30. 12. 2021 správní orgán I. stupně žalobci sdělil, že jeho omluvu z důvodu čerpání dovolené již neakceptuje jako omluvu z důležitého důvodu. Nato dne 30. 12. 2021 žalobce zaslal potvrzení o čerpání dovolené s tím, že dne 3. 1. 2022 se bude účastnit kurzu. Dne 3. 1. 2022 v 11:21 hod. byl sepsán správním orgánem I. stupně úřední záznam, dle kterého se žalobce telefonicky omlouval, bylo mu opakováno, že jeho omluva není akceptována. Žalobce sdělil, že k jednání se nemůže dostavit ze zdravotních důvodů s tím, že v pracovní neschopnosti není. Téhož dne v 12:29 hod. žalobce emailem

sdělil, že se ústního projednání přestupku v 15:00 hod. nemůže účastnit ze zdravotních důvodů s tím, že je v pracovní neschopnosti. Doplnil, že má střevní a žaludeční potíže, vše konzultoval s lékařkou, která mu nařídila izolaci, pouze z důvodu jednání úřední osoby, která na tom trvá, si vyžádal pracovní neschopnost, neboť jinak může využít home office nebo čerpání řádné dovolené. Ústní jednání se v 15:00 hod. konalo, žalobce se k němu nedostavil, v jeho nepřítomnosti byli vyslechnuti zasahující policisté jako svědci. Dne 4. 1. 2022 žalobce svou omluvu doplnil, předložil e-neschopenku, uvedl, že souhlasí, aby si správní orgán I. stupně u ošetřující lékařky, která vystavila neschopenku, vyžádal potvrzení o jeho zdravotním stavu. Rozhodnutím ze dne 26. 1. 2023 byl žalobce z uvedeného přestupku uznán vinným, žalobcovo odvolání zamítl žalovaný shora označeným rozhodnutím.

13. Spornou otázkou v dané věci je, zda žalobcova omluva z ústního jednání konaného dne 3. 1. 2022 měla být správními orgány uznána.
14. Podle § 80 odst. 4 věta druhá zákona o odpovědnosti za přestupky, *ústní jednání lze konat bez přítomnosti obviněného jen tehdy, jestliže byl řádně předvolán a souhlasí s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti nebo pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu.*
15. Pokud jde o omluvu dle shora citovaného ustanovení, nestačí jakákoli omluva, musí se jednat o omluvu náležitou, a tedy i důvodnou, uplatněnou na základě důvodů, které jsou vážné, např. vážné rodinné či pracovní důvody, pracovní neschopnost apod. (srov. *Jemelka, L., Vetešník, P. Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, Zákon o některých přestupcích. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, 695 s.*) Zda jde v konkrétním případě o náležitou omluvu, resp. důležitý důvod, posoudí správní orgán, a to rovněž s přihlédnutím k dosavadnímu průběhu řízení (srov. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2008, č. j. 2 As 16/2008-41, či ze dne 14. 5. 2009, č. j. 7 As 28/2009-99). K dané otázce NSS v rozsudku ze dne 22. 11. 2004, č. j. 6 As 50/2003-41, konstatoval, že „*hodnocení toho, zda se v konkrétním případě jedná o náležitou omluvu, resp. důležitý důvod provádí správní orgán i s ohledem na dosavadní průběh řízení. Proto i důvod, který může být dostatečný pro přeložení prvního ústního jednání, již nemusí být dostatečný i pro jeho další přeložení.*“
16. V žalobcově případě omluvu z ústního jednání konaného dne 3. 1. 2022 správní orgán I. stupně neakceptoval, poukázal přitom na předchozí omluvy ze strany žalobce a jeho snahu přesunout si dovolenou na termín ústního jednání dne 10. 11. 2021. Zmínil nepatřičnou snahu žalobce vyvíjet tlak na správní orgán I. stupně a uzavřel, že důvodem pro nedostavení se k jednání dne 3. 1. 2022 nemůže být čerpání řádné dovolené ani nespécifikované, řádně nedoložené zdravotní potíže, které nastaly těsně před plánovaným ústním jednáním. Žalovaný pak poukázal na změnu důvodu omluvy – nejdříve dovolená, později zdravotní komplikace, kdy žalobce nejprve sdělil správnímu orgánu I. stupně, že není v pracovní neschopnosti, následně v elektronickém podání doplnil, že v pracovní neschopnosti je a doložil e-neschopenku. Takový doklad podle žalovaného není dokladem, který by prokazoval, že se žalobce skutečně nemohl k ústnímu jednání dostavit, protože žalobce v omluvě zdravotní komplikace nespécifikoval.

17. Důvody, o něž správní orgány opřely odmítnutí žalobcovy omluvy z ústního jednání, nelze podle názoru soudu akceptovat. Předně, poukazoval-li správní orgán I. stupně na předchozí případy omluv ze strany žalobce, je třeba konstatovat, že tyto byly bez výhrad (tj. dalších výzev k doplnění důvodů a prokázání tvrzených skutečností) přijaty. Konkrétně šlo o přijetí omluvy z důvodu plánované zdravotní prohlídky (předvolání na 15. 9. 2020), z důvodu pracovní neschopnosti doložené e-neschopenkou (předvolání na 19. 1. 2021), z důvodu kolize s dříve nařízeným jednáním u Městského soudu v Praze (předvolání na 16. 2. 2021). Rovněž omluva k ústnímu jednání nařízenému na 10. 11. 2021, kterou žalobce dokládal tabulkou schválených dovolených v elektronickém systému zaměstnavatele, správní orgán I. stupně bez dalšího akceptoval. Hodnocení této omluvy v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí jako obstrukční, vedené snahou si na uvedený termín přesunout dovolenou, je v rozporu s faktickým postupem správního orgánu I. stupně a zejména emailovým sdělením žalobci ze dne 2. 11. 2021, že omluva byla přijata a ze strany žalobce je vidět snaha o řádné projednání a objasnění věci. Nebylo pak vinou žalobce, že předvolání k ústnímu jednání konanému dne 16. 3. 2021 v jeho nepřítomnosti, nebylo doručeno v souladu se zákonem, a proto bylo první rozhodnutí o přestupku zrušeno a v řízení nebylo možné vycházet z nezákonně provedených svědeckých výpovědí policistů ze dne 16. 3. 2021. Rovněž nelze k tíži žalobce přičítat, pokud se k ústnímu jednání konanému dne 15. 9. 2021 řádně na předvolání dostavil, nedostavili se však předvolání svědci a bylo třeba v projednání přestupku pokračovat. Počínání žalobce v průběhu řízení tedy nelze označit pouze za obstrukční, vedené snahou vyhnout se projednání věci. Byť neustálé zdůrazňování pracovní vytíženosti v soukromém korporátní sektoru a zaneprázdněnosti z důvodu podnikání, opakované výzvy k projednání věci jen v jarních a letních měsících, případně nejlépe pouze po 17. hodině, odvolávání se na projednání věci se starostou jako nejvyšším představeným správního orgánu I. stupně nejsou běžným počínáním účastníků řízení a lze v nich spatřovat snahu žalobce uzpůsobit průběh přestupkového jednání výhradně jeho časovým potřebám.
18. Jde-li o hodnocení omluvy z ústního jednání dne 3. 1. 2022, nelze správnímu orgánu I. stupně vytýkat, pokud již další omluvu žalobce z důvodu čerpání krátkodobé dovolené neakceptoval. Není ovšem pravdou, že by žalobce svoje zdravotní důvody nespécifikoval a nedoložil. Žalobce tak sice neučinil v rámci telefonické omluvy v dopoledních hodinách dne 3. 1. 2022, nicméně již v emailu z téhož dne sdělil, že je v pracovní neschopnosti a svoje zdravotní potíže popsal. A hned následujícího dne doložil e-neschopenku. Doložení zdravotních důvodů tak lze považovat za včasné a řádné, i s ohledem na to, o jaké zdravotní potíže se mělo jednat (akutní střevní potíže). Žalobce sice důvody své nepřítomnosti změnil, to však bez dalšího nelze považovat za obstrukční jednání. Nelze vyloučit, že čerpání dovolené zabránilo náhlé změně zdravotního stavu, která má za následek, že dotýčný se není schopen dostavit ani k nařízenému ústnímu jednání.
19. Argumentoval-li žalovaný závěry rozsudku NSS ze dne 13. 8. 2015, č. j. 10 As 251/2014-53, není jeho odkaz případný, neboť skutkové okolnosti obou případů se odlišují. Především žalobce ještě před konáním ústního jednání správnímu orgánu I. stupně upřesnil, o jaké zdravotní potíže, které mu zabránily v účasti na odpoledním ústním jednání, šlo. Nejednalo se tedy o blíže nespécifikované zdravotní komplikace. Žalobce rovněž popsal, že po telefonické konzultaci s lékařkou má zůstat 1 až 3 dny

v izolaci. Nelze také odhlédnout od skutečnosti, že žalobce rozvedl, že tyto zdravotní potíže postihly celou rodinu. Konkrétní okolnosti případů jsou tedy jiné, závěr, že doložená pracovní neschopnost není řádným dokladem, neboť z ní ani z omluvy nevyplývá druh onemocnění, léčebný režim atd., nelze aplikovat. Žalobcovu tvrzení, že již v rámci telefonního hovoru uvedl, že je v pracovní neschopnosti, soud ovšem neuvěřil. Z obsahu úředního záznamu o jeho průběhu a zejména žalobcovy emailové omluvy doručené dne 4. 1. 2022 a následně i písemně dne 14. 1. 2022 lze dovodit, že žalobce si nechal e-neschopenku vystavit na popud správního orgánu I. stupně, jemuž telefonická omluva z účasti na ústním jednání ze zdravotních důvodů nestačila. Prokazoval-li žalobce za daných okolností tvrzené zdravotní potíže e-neschopenkou a současně dal najevo souhlas s tím, aby správní orgán u ošetřující lékařky ověřil jeho zdravotní stav, nelze jeho omluvu považovat za nikoli řádnou či nedůvodnou. Pokud žalovaný s odkazem na shora uvedený rozsudek NSS dovodil, že nebylo třeba ověřovat u lékaře, který e-neschopenku vystavil, žalobcův zdravotní stav, přehlédl, že tento závěr NSS vyslovil za jiných okolností. V tehdy řešené věci totiž účastník řízení vůbec povahu zdravotních potíží, které prokazoval částí rozhodnutí o pracovní neschopnosti, nesdělil, a to přes výslovné předchozí poučení správního orgánu, že k akceptování omluvy nepostačuje pouhé obecné tvrzení o neurčitých zdravotních problémech. V posuzované věci žalobce povahu zdravotních potíží popsal, rozvinul, že postihly i další členy rodiny, pracovní neschopnost zapříčiněnou svým zdravotní stavem prokazoval e-neschopenkou, kterou po něm požadoval správní orgán I. stupně a kterou dříve akceptoval jako důkaz tvrzených zdravotních důvodů omluvy z jednání (obdobně rozsudek NSS ze dne 17. 2. 2005, č. j. 2 Afs 5/2005-96).

20. Soud uzavírá, že správní orgány pochybily, pokud omluvu žalobce vyhodnotily jako nikoli řádnou a odůvodněnou a dovodily, že byly splněny podmínky projednání přestupku dne 3. 1. 2022, kdy proběhly stěžejní svědecké výpovědi policistů, v nepřítomnosti žalobce. Postup správních orgánů soud hodnotí jako porušení podstatných ustanovení upravujících přestupkové řízení, které mohlo mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci.
21. K dalším žalobním námitkám soud uvádí, že jak prvostupňové rozhodnutí (viz str. 5 a 6), tak rozhodnutí žalovaného (viz str. 4 a 5) nelze považovat za nepřezkoumatelné. Dle názoru soudu důvody, pro které nebyly provedeny žalobcem označené důvody, z obou rozhodnutí seznat lze. Pouhý nesouhlas žalobce s úvahami správních orgánů nepřezkoumatelnost napadených rozhodnutí nezpůsobuje. Z odůvodnění napadených rozhodnutí, které tvoří jeden celek, vyplývá logický závěr, že videozáznam ze služebního vozidla, jímž by bylo prokázáno žalobcovo protiprávní jednání, nebylo možno provést, neboť takový videozáznam nebyl součástí spisového materiálu, který k přestupku policisté shromáždili. I soudu je z jeho úřední činnosti známo, že spolu s oznámením přestupku policie správnímu orgánu postupuje veškeré podklady, které k oznamovanému přestupku zajistila. Žalobcovo tvrzení, že takový videozáznam existoval, s kterým přišel v replice, není ničím podloženo.
22. Ovšem v situaci, kdy skutková zjištění a závěr o spáchání žalobcova jednání spočívajícího v nepřipoutání se za jízdy bezpečnostním pásem, byly učiněny na základě nezákonně provedených svědeckých výpovědí policistů, nelze dospět k závěru, že skutkový stav byl prokázán v rozsahu, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

V. Závěr a náklady řízení

23. Soud tedy shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí žalovaného zrušil postupem podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a věc mu v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení, a to bez jednání dle § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s.
24. V dalším řízení je žalovaný vysloveným právním názorem soudu vázán dle § 78 odst. 5 s. ř. s. Omluva žalobce z ústního jednání nařízeného na den 3. 1. 2022 musí být akceptována, ledaže by správní orgán unesl své důkazní břemeno a pravdivost žalobcem tvrzených skutečností vyvrátil.
25. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníku, který ve věci úspěch neměl.
26. V souzeném případě byl žalobce úspěšný, proto mu soud proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Ty byly tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu dle příslušné položky sazebníku soudních poplatků ve výši 3 000 Kč a odměnou právního zástupce za 2 úkony právní služby ve výši 6 200 Kč [2 úkony právní služby po 3 100 Kč dle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], náhradou hotových výdajů ve výši 600 Kč (2 paušály po 300 Kč za 2 úkony právní služby dle § 13 odst. 1, odst. 3 advokátního tarifu) a 21% DPH z odměny a náhrady advokáta, tedy 1 428 Kč. Celkem tak náhrada nákladů řízení činí 11 228 Kč. Soud uložil žalovanému, aby náklady řízení uhradil žalobci k rukám jeho právního zástupce v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 13. únor 2023

Mgr. Lucie Trejbalová,
samosoudkyně